

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/92/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315211625
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1315211625.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov Mgr. Patricie Skotnickej a JUDr. Alexandry Hanusovej v spore žalobkyne: D. F., F. XX, L. K., proti žalovanému: goodtv, s.r.o., IČO: 36 287 890, Sliezska 9, Bratislava, zastúpeného VRBA & PARTNERS s.r.o., IČO: 35 918 225, Sliezska 9, Bratislava, o zaplatenie 1.100 eur s prísl., o späťvzati žaloby po vydaní rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 22.01.2019, č.k. 21C/380/2015-78, v spojení s opravným uznesením zo dňa 15.02.2019, č.k. 21C/380/2015-84, takto

rozhodol:

Odvolač súd p r i p ú š ť a späťvzatie žaloby, zrušuje rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 22.01.2019, č.k. 21C/380/2015-78, v spojení s opravným uznesením zo dňa 15.02.2019, č.k. 21C/380/2015-84, a konanie z a s t a v u j e .

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava III rozsudkom zo dňa 22.01.2019, č.k. 21C/380/2015-78, v spojení s opravným uznesením zo dňa 15.02.2019, č.k. 21C/380/2015-84, zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 1.100 eur titulom doplatku odmeny za účinkovanie v programe s názvom „Extrémne rodiny“ a žalovanému priznal proti žalobkyni náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Žalobkyňa písomným podaním daným na poštovú prepravu dňa 12.02.2019 zobrala žalobu v celom rozsahu späť dôvodiac, že žalobu podala pôvodne na Okresný súd Piešťany, nakoľko chcela, aby sa spor riešil v trnavskom kraji, a nie v bratislavskom. Sama bola uznaná za ťažko zdravotne postihnutú a pri výške jej invalidného dôchodku si nemôže dovoliť cestovať na súd do Bratislavy. K späťvzatiu žaloby pritom pripojila rozhodnutie Sociálnej poisťovne ústredie zo dňa 04.01.2017 o výške jej invalidného dôchodku v sume 156,90 eura mesačne, z ktorého tiež vyplýva, že miera poklesu schopnosti žalobkyne vykonávať zárobkovú činnosť predstavuje 70 %.

3. Žalovaný so späťvzatím žaloby nesúhlasil, keď tento úkon žalobkyne hodnotil ako účelový krok, nakoľko žalobkyňa k nemu pristúpila až po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ktorým jej žalobu v celom rozsahu zamietol. V priebehu konania bol zo strany žalobkyne vykreslený ako osoba, ktorá si neplní záväzky, nakoľko jej nemal zaplatiť odmenu za účinkovanie v televíznej relácii. Toto nepravdivé tvrdenie poškodzovalo dobré meno žalovaného. Žalovaný je totiž produkčnou spoločnosťou, ktorej hlavnou náplňou činnosti je výroba televíznych programov, a preto potrebuje mať možnosť prezentovať pred svojimi obchodnými partnermi, že dodržiava všetky svoje záväzky, či už voči obchodným partnerom samotným, ako aj voči účinkujúcim v televíznych programoch. Je preto v jeho záujme, aby sa spor definitívne rozhodol, bez možnosti podať opätovne žalobu v rovnakej veci, a to rozsudkom, ktorým súd žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná mu náhradu trov konania voči žalobkyni. Žalovaný poukázal i na samotný text späťvzatia, ktorý mal navodzovať dojem, že on je zodpovedný za to, že žalobkyňa nemá iné východisko ako zobrať žalobu späť. Z tohto dôvodu žalovaný usudzoval, že pokiaľ by súd pripustil

späťvzatie žaloby, žalobkyňa bude interpretovať dôvody jej späťvzatia verejne, čo môže navodiť dojem nekorektného správania žalovaného.

4. Podľa § 370 ods. 1, 2 C.s.p. ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

5. Späťvzatie žaloby patrí k dispozičným oprávneniam žalobcu a je vyjadrením jeho postavenia ako dominus litis (pána sporu), ktorý má právo procesnými úkonmi, ktoré sú prejavom jeho autonómnej vôle, ovplyvňovať priebeh a smerovanie celého súdneho konania. Vôľa žalobcu dosiahnuť zastavenie konania prostredníctvom inštitútu späťvzatia žaloby, a to aj po rozhodnutí súdu prvej inštancie vo veci samej, je však limitovaná dvoma skutočnosťami, a to nesúhlasom druhej procesnej strany so zastavením konania a existenciou vážnych dôvodov, pre ktoré protistrana s týmto úkonom nesúhlasí; dôkazné bremeno existencie vážnych dôvodov v konaní pritom zaťažuje žalovaného. Pokiaľ ide o vymedzenie pojmu vážne dôvody, zákon túto otázku bližšie nerieši, môže ísť spravidla o dôvody spočívajúce v právnom alebo inom (procesne ekonomickom, morálnom a pod.) oprávnenom záujme na tom, aby sa pokračovalo v spore, i napriek nedostatku vôle žalobcu. Posudzovanie vážnosti dôvodov nesúhlasu so späťvzatím žaloby je preto vecou voľnej úvahy a hodnotiaceho úsudku súdu. Tie však nie sú svojvoľné, pretože súd pri posudzovaní závažnosti dôvodov berie na zreteľ jednotlivé skutkové okolnosti prípadu a povahu uplatňovaného nároku, pričom hodnotí aj možné dôsledky zastavenia konania z hľadiska vzťahov medzi stranami a dopad na ich postavenie, najmä na žalovaného, prihliadajúc na mieru ohrozenia jeho práv a právom chránených záujmov.

6. V prejednávanej veci vzala žalobkyňa žalobu späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, pričom žalovaný vyjadril nesúhlas s týmto procesným úkonom žalobkyne. Po preskúmaní dôvodov nesúhlasu žalovaného so späťvzatím žaloby dospel odvolací súd k záveru, že tieto nespĺňajú charakter takej závažnosti, ktorá by mohla ovplyvniť jeho ďalšie hmotnoprávne postavenie. Žalobkyňa sa totiž individuálnou žalobou, podanou na Okresný súd Piešťany dňa 16.04.2012, domáhala voči žalovanému uloženia povinnosti zaplatiť jej peňažné plnenie v sume 1.100 eur titulom záväzkového vzťahu so žalovaným, ktorý mal žalovaný porušiť nevyplatením celej odmeny (2.000 eur) za účinkovanie žalobkyne v programe „Extrémne rodiny“, a to v termíne splatnosti do 31.03.2012, keď jej do tohto času uhradil len sumu 900 eur (dňa 21.03.2012). Išlo teda o spor na základe žaloby na plnenie podľa § 137 písm. a) C.s.p. Žalovaný sa bránil tým, že odmenu za účinkovanie žalobkyne v programe žalobkyne vyplatil, a to v sume 200 eur dňa 23.10.2011 a v sume 900 eur dňa 12.07.2012, na ktorú argumentáciu reagovala žalobkyňa tvrdiac, že sumu 900 eur jej žalovaný uhradil po lehote splatnosti, pričom nebol oprávnený zaplatiť dohodnutú odmenu v splátkach, ale jednorazovo. Súd prvej inštancie rozhodol o veci na návrh žalovaného rozsudkom pre zmeškanie žalobkyne podľa § 278 C.s.p., majúci za preukázané splnenie všetkých podmienok pre jeho vydanie. I keď je zrejmé, že konajúci súd žalobe žalobkyne nevyhovet a túto, bez vykonania dokazovania, v celom rozsahu zamietol, žalovaný neosvedčil, že by sa žalobkyňa následným späťvzatím žaloby akokoľvek snažila zmarit' pre ňu nepriaznivo vyznievajúce rozhodnutie súdu, príp. nejakým spôsobom poškodiť žalovaného; taká okolnosť napokon nevyplýva ani z obsahu jej procesného úkonu, v ktorom za hlavný dôvod späťvzatia žaloby uviedla vzdialenosť konajúceho súdu od miesta jej trvalého bydliska.

7. Pokiaľ žalovaný odôvodňoval svoj nesúhlas so späťvzatím žaloby tým, že nepravdivé tvrdenia žalobkyne uvedené v žalobe mali poškodzovať jeho dobré meno ako produkčnej spoločnosti zameranej na výrobu televíznych programov, ktorá si neplní svoje zmluvné povinnosti, a teda mali mať dopad na jeho obchodné vzťahy s tretími osobami, treba v prvom rade uviesť, že žalobkyňa sa obrátila na súd prvej inštancie dňa 16.04.2012 s nárokom na zaplatenie sumy 1.100 eur, z ktorej sumy jej žalovaný až v priebehu konania uhradil sumu 900 eur (dňa 12.07.2012), keď deň splatnosti odmeny žalobkyne v celkovej sume 2.000 eur (vyplývajúci z faktúry žalovaného č. 1/2011) pripadol na 31.03.2012. Je teda zrejmé, že žalovaný pristúpil k úhrade sumy 900 eur (zo žalovanej sumy 1.100 eur) až v priebehu súdneho konania, ktorá okolnosť nasvedčuje dôvodnosti podanej žaloby (a tým aj dôvodnosti tvrdenia žalobkyne o nespĺnení povinnosti žalovaného zo zmluvného vzťahu), minimálne v časti zaplatenia sumy 900 eur. V súlade s ustálenou judikatúrou potom žalovaný nemôže poukazovať na vážne dôvody nesúhlasu so späťvzatím žaloby, ak v konaní vymáhaný nárok (jeho časť) uspokojil v priebehu súdneho konania (viď uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 20.08.2003, sp. zn. 21Cdo 371/2003).

Odhladnuc od tejto skutočnosti, je nepochybné, že písomné vyhotovenie zamietajúceho rozsudku súdu prvej inštancie obsahuje tzv. skrátené odôvodnenie, ktoré spĺňa požiadavku odôvodnenia v zmysle § 279 C.s.p. Z jeho obsahu sa strany sporu a ani ostatná verejnosť nedozvedia rozhodujúce skutkové okolnosti prípadu, vrátane skutkových tvrdení žalobkyne, ktoré mali podľa udania žalovaného negatívne ovplyvniť jeho dobré meno, a napokon ani myšlienkový postup konajúceho súdu, ktorý by viedol k záveru o neopodstatnenosti žaloby; súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozhodnutia totiž zameril len na identifikáciu procesného nároku a uvedenie právneho dôvodu vydania rozsudku pre zmeškanie, bez toho, aby objasnil, či žalobkyňa v žalobe uvádzané skutočnosti aj náležite preukázala. Za tejto procesnej situácie, so zreteľom na dôvodnosť žaloby žalobkyne v časti zaplatenia sumy 900 eur, podľa mienky odvolacieho súdu zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie v dôsledku pripustenia späťvzatia žaloby a následné zastavenie konania nijakým spôsobom neohrozí práva, ani oprávnené záujmy žalovaného v jeho podnikateľskej činnosti vo vzťahu k tretím osobám; tie sa napokon o prejednávanej veci ani nemusia dozvedieť, nakoľko nešlo o verejnosťou mediálne vnímaný súdny spor. Na uvedený záver odvolacieho súdu nemá vplyv ani argumentácia žalovaného ohľadne domnelého postupu žalobkyne, spočívajúceho v možnej verejnej prezentácii žalovaného ako osoby, ktorá zapríčinila späťvzatie žaloby, keďže táto je založená na ničím nepodložených predstavách a záveroch žalovaného.

8. So zreteľom na vyššie uvedené, keď odvolací súd neuznal za vážne tie dôvody, ktorými žalovaný odôvodňoval nesúhlas so späťvzatím žaloby žalobkyne po rozhodnutí súdu prvej inštancie, prihliadajúc na dispozičný úkon žalobkyne, v súlade s ustanovením § 370 ods. 1 a 2 C.s.p. pripustil späťvzatie žaloby, zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s ním vydaným opravným uznesením a konanie zastavil.

9. O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 257 C.s.p. tak, že žiadnej strane nepriznal právo na náhradu trov konania, keď prihliadal na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa. Tie spočívali v tom, že odvolací súd posúdil dôvodnosť žaloby žalobkyne v časti zaplatenia sumy 900 eur (z pôvodne uplatnených 1.100 eur), ktorú sumu žalovaný v priebehu konania žalobkyňi uhradil. Žalobkyňa však napriek vedomosti o plnení žalovaného naďalej zotrvala na podanej žalobe, čím nadbytočne vyvolala potrebu vykonania ďalších procesných úkonov žalovaného vo veci. Odvolací súd vzal zreteľ i na osobné a majetkové pomery žalobkyne, ktorá preukázala, že je invalidnou dôchodkyňou, poberá invalidný dôchodok vo výške 156,90 eura (podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne ústredie zo dňa 04.01.2017), pričom miera poklesu jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť predstavuje 70 %. Zohľadniac všetky tieto skutočnosti a okolnosti prípadu dospel k záveru, že je spravodlivé žiadnej zo strán nepriznať právo na náhradu trov konania.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).